

அவன் எந்த நாளும் ஓரே குடிதானே, ஏதோ ஈரலிலே தான் பிழையாம், சீ சீ அவனுக்கு இரண்டு கிட்னியும் பெயிலாப் போச்சாம், ஏற்கனவே ஆளுக்கு நல்ல சுகர் வருத்தமுமாம், அதோடே கைப்பிறை... எண்டும் குளஸ்ரோல் எண்டும் சொல்லினம்... இப்படி ஆயிரம் ஆயிரம் கதைகள்.

ஆனால்... எது உண்மை, எது பொய்யெண்டு ஒருத்தருக்கும் சரியாகத் தெரியாது. ரவீந்திரனை கொஸ்பிற்லிலே விட்டிருக்காம் என்ற சதேதி கேள்விப்பட்ட பிறகு இந்தச் தமிழ்ச் சனங்கள் மத்தியிலே இப்ப இது தான் பெரிய கதை.

தனித்து ஒரு விசடே பிரிவிலே அனுமதிக்கப்பட்டிருந்ததால் பார்வையாக்காக ஒருத்தரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. என்னுடைய மகனோடு தான் கதைக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற ரவியின் விருப்பத்தின் பேரில் மகன் சூரனே இன்று வந்திருந்தான்.

ஆஸ்பத்திரி அலுவலகத்தில் வந்து விசாரித்த போது தகப்பன் விடப்பட்டிருக்கும் புதிய பிரிவு பற்றி அறிந்த போது அவனுக்கு கிடத்தை தகவல்கள் பெரிய ஆச்சரியத்தையும் அதிர்ச்சியையும் கொடுத்தது.

அப்பாவை ஏன் இங்கு கொண்டு வந்து விடவேண்டும் என்று தனக்குள்ளேயே நினைத்துக் கொண்டு வதைத்தியப் பிரிவுகளின் வழிகாட்டி அம்புக்புறியைப் பார்த்துக் கொண்டு நடக்கத் தொடங்கினான்.

உள்ளே நுழையவும் பொறுப்பான வதைத்தியர் இவனுக்காக காத்திருந்தவர் போல் வந்து அவனை அழைத்துக் கொண்டு வா கதைத்துக் கொண்டே போவோம். இங்கே எப்படியான நோயாளிகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பது உனக்கு விளங்கும் என்று நின்கைகிறன்.

உனது அப்பாவுக்கு வந்திருப்பது ஒரு மனநோய். இது காப்பாற்ற முடியாத ஆபத்தான வருத்தமல்ல.... ஆனால் அது மௌனமாய் மௌனமாய் ஆளசைசிதைத்து விடுவது தான் அதன் இயல்பு. இந்த வருத்தம் இவருக்கு நீண்டகாலமாய் இருந்திருக்கு என்று நின்கைகிறோம். இந்த நோயானது சில வளேன அதிகமாயிருக்கும் சில வளேன்களில் மிகவும் சாதாரணமாகவே குறைந்து தெரியாமலிருக்கும்.

3 / 8

கொண்ட பாய் விசாரிச்சோம்.

ஆரோ ஓராஸின் ரை வீ ட்டகை காட்டச் சொன்னார்கள் காட்டினனே என்று அந்தப் பிள்ளை இலகுவாகவும் தன்னுடைய குழந்தைத் தனத்தோடும் தான் சொன்னான். ஆனா நாங்களோ வறேறு யாரைக் கட்டார்கள், என்ன கட்டார்கள் என்று கட்டே திரும்பத் திரும்ப இதையே அவனும் சொன்னான்..

நாங்கள் ஒருவரும் நப்பவும் இல்லை ஏற்றுக் கொள்ளவும் இல்லை.

பிறகு எங்கடையொழுகுபாளரின் உத்தரவில் அந்தப் பிள்ளையை....

கதைகள் பதற... உடம்பும் நடுங்கியபடி முச்சையிழுத்து இழுத்து சொல்ல முடியாமல் திணறியபடி திண்டாடினான்.

சுரநீ தனுக் குப் பயமாவும் பதட் டமாகவும் இருந்தது.

அப்பா...வணைட்டாம் அப்பா ..பிறகு ஒரு நாளகைக்குக் கதவைப்போம்...

இல்லலை சார்நே..

அந்தப் பிள்ளை கும்பிட கும்பிட நாங்கள் ஒன்றுமே யோசியாது இவன் ஒரு துரோகி....
இவன் இரூந்தால் எங்களுக்கும் ஆபத்து என்று நினதைது அவனை மண்டையிலே
போட்டிட்டு தாட்டுவிட்டிட்டு வந்திட்டம்...

ஆனா இப் ப இங்கே காணுற சின்னப் பிள்ளையைப் பாரக் கும் போது அந்தப் பாலகனின் முகம் தான் முன்னுக்கு வந்த நிக் கது... சூரநே .. முன்னுக்கு வந்து நிக் கது.... என்னாலே மறக்க முடியாமலிருக்கு... என்ற பபி தமே பித் தமே பி அழுவான் .

6 / 8

7 / 8

